Այս խօսքերէս վերջը Քալոյերոսը երթաս բարով ըսաւ Պրահմանին, որ կոստանդնուպոլսոյ ճամբան բռնեց, միտք ունենալով հոնկէց ալ նաւել՝ Եւրոպիոյ ամենէն քաղաքականացեալ երկիրները տեսնալու համար։ Երբ մեծաւ յաջողութեամբ այս քաղաքս հասաւ, օսմանեան պետութիւնը նաւ մը գինելու հետ էր, որ Միջերկրականին մէջ ապահով պահպանութեանը համար պիտի երթևեկէր. գիտուն էֆէնտի մը ալ պիտի ղրկէր յԱքճերի բարբարոսաց հետ եղած խնդիրները կարգի դնելու համար, որք դեռ լմննցած չէին։ Նարա-Մունի, որ նոր երկիրներ քալել շատ կը փափաքէր՝ շատ ալ ուրախացաւ անանկ ժողովուրդ մը երթալու տեսնալու, որ կրած թշուառութենէն մեծ խրատ առեր էր, և անոնց վրայ պիտի մտածէր։

Կը շարունակուի։

ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆՔ

ՔՈԱՎԵՐԻՈՍ ՄԷՐԴԱՏԱՆԴԷ։ — Օրագիրք այս հռչակաւոր շարագրող երաժշտին մահը կը ծանուցանեն։ Այս մեծանուն մարդուս մահուամբ իտալիոյ երաժշտական արհեստը մեծ կորուստ մը կ'ընէ։ Մէրդատանդէ այն մեծ հանճարներէն մէկն էր, որ մեր դարուն առջի կիսուն չքեղագէս փայլեցան. յորոց էին Ռոսսինի, Պելլինի և Ցոնիզեդի։

Ինքը Ապուլիոյ Ալդամուռա պզտի քաղաքը ծնած էր 1798ին. և իր առաջին երաժշտական կրթութիւնները՝ Նաբոլիի Ս. Սեբաստիանոս երաժշտական վարժարանը ըրած էր, որուն առաջնորդն էր այն ատեն հռչակաւորն Ցինկարէլլի։

Կանուխկէն ինքզինքը թէատրոնական երաժշտութեան տուաւ, և 1819ին Ս. Կարոլոս թէատրոնը Հերքիւլեսի դիւցակարգուբիւն առաջին թատերդութիւնը հանդիսացուց. որմէն անմիջապէս ետքը և նոյն տարին նաև Բրոնսիւն և Բարակայուբիւն մականուանեալ կատակաբան թատերգութիւնը շարագրեց, և երկուքն ալ յաջող եւ մ'ունեցան, ամենուն հաճելի անցնելով։ Երկրորդ տարուոյն արդիւնք եղան Անակրէոն և Սաֆոս, որ առջիններէն աւելի անուն հանեցին և մեծ ընդունելութիւն գտան, մինչև Իտալիոյ բոլոր թէատրոններուն տեսարանները բացուեցան նոր երաժիշտ շարագրողին առջին։

Այս երաժշտիս գլխաւոր գործերն են Էլիզա և Կոդոֆրոս կատակաբան թատերգութիւնը, Հեղինէ Ֆէլդրեցի, Վէստալը, Երկու մեհազգի նախանձորդք, զոր Բարիզու թէատրոնին համար գրեց, և մեծ զարմանք պատճառեց ոճին վսեմութեամբը և ուժովը։ Այսկէ զատ դեռ ևս ուրիշ շատ հռչակաւոր թատերգութիւններ ունի շինած։

Այս վերջին տարիներս Մէրդատանդէն Նաբոլիի երաժշտութեան վարժարանին տեսուչն էր. և թէպէտ աչաց տեսութիւնը կորուսած էր, և պատկառելի էր նաև հասակաւ, 'ի վերայ այսր ամենայնի ամենեին չդադարեցաւ իր ջերմ երևակայութիւնը նորանոր բաներ գրելու գործածելէ. և այս բանիս ապացոյցը Վիրգինիան է, որ երկու տարի առաջ այնչափ նախանձելի ընդունելութիւն գտաւ։

Մոն Սընիին անցքը։ — Դեռ ևս Բաղմավիպիս 1871ին յունուարի թերթերուն տպագրութիւնը չլմննցած, մեծագործ ձեռնարկի մը յաջողութեան լուրը առինք, որ դարուս չքեղ պարծանքներէն մէկը պիտոր մնայ առ ապայս։

Մոն-Սընիին դեռնափոր անցքը գլուխ տարուելով բացուեցաւ։ Մինչև անցած դեկտեմբերի 22էն հեռագիրը ծանուցեր էր թէ՝ այլ ևս հինգ մեղր միջոց կը մնար ծակելու, և կը յուսացընէր թէ ծննդեան օրով այն միջոցն ալ պիտոր ծակուէր լմննար։ Եւ յիրաւի, յոյսը սուտ չելաւ. վասն զի դեկտեմբերի 25ին

հեռագիրը ուրախութեամբ այն միջոցին ծակուիլն ալ կ'իմացընէր, որով երկու կողմի գործաւորքն ալ կեցցէ՛ Իտալիա աղաղակով մէկզմէկ կ'ողջունէին։

Այս գործիս յաջողութիւնը գիտութեան ուրիշ յաղթանակ մըն է. և որ զարմանալին է, անանկ ժամանակ իր լրումը կ'առնու, որ քիչ մը հեռու՝ Մոն Սընիին միւս կողմը, կոչտ բռնութեան մը ուժն ալ իր զարհուրելի յաղթանակը կ'ընէ։

Անանկ մեծագործ ձեռնարկի մը մէջ Գաղղիան ալ իր պարծանաց մասն ունի. բայց հիմայ իր թշուառութիւնները այնչափ են՝ որ տարակոյս չկայ որ և ոչ ուրախութիւն մը զգալուն նշանը պիտոր տայ։

Այսպէս յեղյեղուկ է մարդկային փառքը։

Կղզիի մը աներևութանալը։ — Խաղաղական Ովկիանոսին մէջ վերջի ատենները արտաքոյ կարգի դէպք մը հանդիպեր է։ Բլոք նաւապետը Իքիքէն Լոնտրա դառնալու ճամբայ ելլալով, կը պատմէ թէ Եպրիտեան կղզիներուն քովէն անցած ժամանակը դիտեր է՝ որ Արշալոյս մականուանեալ կղզին՝ բոլորովին անյայտ եղած է։ Անոր և ոչ պզտի նշան մը կայ ովկիանոսին այն տեղը՝ ուր առաջ կը գտնուէր։

Արշալոյս կղզին նոր Եպրիտեան կղզիներուն մէջէն ամենէն ընդարձակն և ամենէն արդաւանդն էր։ Գրեթէ 36 մղոն երկայնութիւն ունէր և 5 մղոն լայնութիւն. ծանօթ էր միշտ որ Դաննա և Ամպրիմ կղզիները հրաբղխային էին. սակայն միւսներուն համար հասարակաց կարծիքն էր թէ աղատ են ամենեին ինչ և իցէ հրաբղխային աղդեցութենէ։ Թէ ինչպէս և երբ Արշալոյս կղզին հանդերձ իր բնակիչներովը խաղաղականին ջրերուն տակը ընկղմեր են, մինչև հիմա ամենեին տեղեկութիւն մը չունինք. սակայն անտարակոյս Բլոք նաւապետն Անգղիա հասնելով, կարենայ պիտի այս դժբաղդ պարագային վրայօք աւելի տեղեկութիւններ տալ։

Նարնջի գինի։ — Սպանիացի լրագիր մը կը պատմէ թէ՝ Սպանիոյ հարաւային կողմը անանկ առատ է աղէկ տեսակ նարնջի բերքը, որ կարելի չըլլալով պատշաճ գնով մը օտար տեղեր ծախու ղրկել, շատ մարդիկ զանոնք գինի կը շինեն, որ պանչելի տեսակ մը կ'ըլլայ, և համը շատ կը նմանի Մատերայի գինւոյն։ Մամլոյ միջոցաւ ճզմելով՝ հոյզը կը հանեն, ապա խաղողոյ հոյզին նման թող կու տան որ խմորի, և յետոյ տակառներու մէջ կ'առնեն, առանց ալքոոլի կամ ջրի հետ խառնելու։

Մ. ԱՏՏԻՂԻՈՍ ՀՌԵԳՈՒՂՈՍ

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

Յայտարարութիւն.

Փառաւորեալն անուանց՝ որովք Հռովմէականն երբեմն պանծացաւ պետութիւն, հնութեանն առ հասարակ զուգաձայնութեամբ նախամեծարն է միշտ վիճակեալ գահու 'ի պարս անդ՝ անուն Ատտիղիոսի Հռեգուղոսի։ Այն՝ որ ոչ զարիւն իւր միայն յոգուտ հայրենեացն ծախեաց և զքրտունս և զամենայն ջան, այլ և զիւրն չարադիպութիւն 'ի շահ նմին գիտաց վերաբերել։

Լի աւուրքք և արդեամբք վարեցաւ անբաղդութեամբ գերի 'ի Կարթեդոն։ Այս քաղաք իբրև զարհուրեալ 'ի բաղդէ նախանձաւորին Հռովմայ հարկեցաւ խօսել հրեշտա-